

Zápisník

Zápisník

Samuel si upil z čaju krátko po tom, ako vyplúľ ústnu vodu. Chutil mu odporne. Zase zabudol rozprávať bez metonymií. Otec ho takmer pokaždé chytil za slovíčko a tvrdil, že chodieval na kávu s Kerouacom. Namiesto pokračovania normálnou odpoveďou, aspoň pokusom o vlastnenie názoru na toho spisovateľa sa začal smiať. Samuel vlastne ani nevedel, či to otca úprimne baví, v tom prípade by bol v podstate kozmicky zvláštny. Alebo môže mať zlozvyk smiať sa. Zvykne sa nudiť a nacvičil si ten zvuk, konvenčne braný ako vyjadrenie radosti?

„Prosím, odnes babke suché rožky pre sliepky.“

Išiel teda na autobus a zakopol o zvuk kostolných hodín. Bytie stroja tancovalo disonantne s hudbou v jeho vypadávajúcich slúchadlách. Podvedome si zahryzol do spodnej pery a sánka mu stuhla ako nervovo labilnému dieťaťu pred vystúpením na vianočnom koncerte základnej umeleckej školy. O stenu potravín sa opieral starý muž. Keď pri ňom Samuel prechádzal potili sa mu dlane, zátylkom pritláčal pohľad dvoch polootvorených očí na jeho chrbte a potom si ruky z vreciek kabáta vybral.

Znervóznil ho vybielený úsmev zubárky na bilborde, tej, ktorá pri skúšaní novej metódy únosu zubov z ďasna porezala starému otcovi tepnu a skoro vykvrácal. Nahnevane sa nadýchol pred dievčaťom s nohami do o. Vedel kde býva, ale adresu svojho kamaráta z prvého stupňa nepoznal. Ak by z nudy tajne neskúmal zoznam detí v tábore a náhodou si nezapamätal Topoľovú 24, premýšľal by pri hodinách asi o palete zmyslu pre humor.

Pierot zbieral obrázky zvierat z časopisu, čo ich nútili v škole dobrovoľne odoberať. Lýrochvosty aj uškatce najskôr opatrne obstrihal a neskôr nalepil do istého zošita. A práve dočasná strata tejto veľmi osobnej zoologickej záhrady zapríčinila písanie sedemročného Samuela v bunkri pod plastovým vešiakom na bielizeň. Bojoval proti pohlcujúco vyzerajúcemu kvantu deja, v snahe vytvarovať ho do menšej, ale výstužnej a pútavej podoby.

V Pierotovej rodine nemal svoje miesto ani jediný televízor a počítač mal zakázaný. Mobil mu ešte nedali a do kina malého chlapca nepustili. Na lavičke pred školou teda počúval filmové príbehy, tak ako ich prepísal jeho jediný kamarát a ponuky ísť si k nemu niečo pozrieť odmietol. Hanbil sa a po čítaniach bol príbehov sýty. Nehľal iný

spôsob konzumácie.

O rok neskôr už do zošita nelepil obrázky, ale sústredene kreslil. Samuel ho obdivoval. On bol zase podporovaný Pierotom v písaní rozprávok. Tvoril ich pre mladšieho brata.

A jedny prázdniny sa Pierot „neviemkam“ odsťahoval.

Začali sa črtať fádne obrisy zastávky. Samuel bol unavený zo sentimentálnosti, ktorá napĺňala definíciu návratu osem rokov vzad a späť. Ale mal čas. Dvadsať minút a príde autobus, ochvíľu znova prejde inam. Zdalo sa mu, že vedľa neho stojí Pierot a chcel sa možno známemu aj prihovoriť, ale zľakol sa a niečomu takému nepravdepodobnému nevedel poriadne uveriť. Vydal sa na cestu za cigaretami. Kúpil si už päť krabičiek mäkkých v modrom, hoci vždy vyfajčil iba jednu ostatné vyhodil s plánom, už sa so žiadnou pri potoku neprechádzať. Ale zmenil názor a svojej rebélii teda groteskne priniesol obeť sedemnášť eur a päťdesiat centov. Zatiaľ.

Na priechode pre chodcov ho auto asi pustilo, lenže panáčik stál a červenal sa viac ako prednedávnom bežiaci Samuel. Teraz pomaly skúmal sivé mraky, vyhol sa tak mäťúcim gestám a pohľadom cestujúcich v aute. Na zelenú vstúpil na hrubý biely pás. Tváre za sklom si nevšímal.

Na zastávke už ten chlapec, možno Pierot nestál. Samuel smutne vstúpil do autobusu, vydržal výčitky kvôli plateniu bankovkou a pobral sa sedačkovou alejou dozadu.

„Ahoj, ako sa máš? Dlho sme sa nevideli. Sadni si sem.“

Nadvihol tašku a položil si ju na kolená.

„Ahoj, už sme sa naozaj dlho nevideli.“

„Konečne. Chcel som sa Ti prihovoriť, aj som vykrykol tvoje meno, ale asi si tú hudbu počúval nahlas. Tak sa zveziem. Čo sa do teba za ten čas napísalo?“

Samuel sa začal smiať a nezostal sám. Kvapky na oknách sa ako slzy radosti vlnovou dĺžkou politickej satiry zasmiali na reklame jednej strany pred voľbami, čo svoje slogany priniesla aj do autobusu.

Pierot bol šťastný. Samuel bol šťastný.

Šťastie sa opäť rozmnožilo.